

УДК 340.0

ВИДИ, СПОСОБИ І ТИПИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ

Студ. Бутенко М.П. гр. БП1-16

Наук. Керівник к.н. з держ. управ. Кулак Н.В.

Київський національний університет технологій та дизайну

Правове регулювання важлива умова створення стабільного правового порядку, а також органів, інститутів і установ, здатних забезпечити захист і охорону від порушень тих прав і законних інтересів громадян та інших осіб, що закріплені діючими нормами права [1].

Загальні соціальні цілі правового регулювання переслідують досягнення соціально корисних результатів і, у першу чергу, створення необхідних умов для прогресивного розвитку і процвітання суспільства. Регулююча дія права на суспільні відносини полягає у тому, що воно в своїх нормах конструює модель обов'язкової або дозволеної поведінки різних суб'єктів цих відносин. Це знаходить своє вираження у наданні одним суб'єктам суспільних відносин певних прав і в накладанні на інших певних обов'язків, пов'язуючи їх тими самими взаємними правами та обов'язками. При цьому можливості права в регулюванні суспільних відносин не свавільні й не безмежні. Правове регулювання зумовлено деякими об'єктивними та суб'єктивними чинниками, до яких можна віднести [1]: рівень економічного розвитку суспільства; його соціальну структуру; рівень зрілості, стійкості суспільних відносин; рівень правової культури громадян і посадових осіб; рівень визначеності предмета, способів і типів правового регулювання.

Основні напрямки правового регулювання: 1) закріплення і охорона нових суспільних відносин. Наприклад, в Україні на конституційному рівні закріплені право на свободу об'єднання в політичні партії і громадські організації, право на підприємницьку діяльність, право приватної власності; охорона довкілля, винаходу, авторства тощо; 2) заборона певних суспільних відносин і поведінки, наприклад, посягання на конституційний лад, шлюб між родичами, заснування комерційних банків посадовими особами правоохоронних органів, створення партій у військових формуваннях та ін.; 3) зміна характеру відносин у певній сфері, наприклад, розвиток фермерського господарства поряд з колгоспами і радгоспами та ін.; 4) стимулювання розвитку певних суспільних відносин, наприклад, стимулювання державою індивідуального будівництва будинків за допомогою кредитів; 5) сприяння (за допомогою нових законів) виникненню і формуванню нових відносин і суспільних явищ. Наприклад, Законом України про референдум вводиться нове суспільне явище — ініціативна група всеукраїнського референдуму. Вона створюється на зборах громадян України, в яких беруть участь не менше ніж 200 осіб, що мають право на участь у референдумі.

Наявність правового регулювання просто необхідна для забезпечення і гарантування в нормативному порядку волі в суспільстві. Правове регулювання – це явище, необхідність якого виникає з ряду передумов, наприклад таких як, утвердження справедливості, створення оптимальних умов для переважної дії в суспільстві економічних і духовних факторів. Відсутність же ефективного механізму правового регулювання породжує свавілля в суспільному житті людей.

Визначаючи актуальність даної теми, варто виділити, що саме механізм правового регулювання є двигуном права, справедливості і законності. Для досягнення поставленої мети необхідно розглянути такі питання : вивчити такий правовий інститут як правові засоби : їхнє поняття, предмет, засоби, стадії, типи; дослідити поняття і основні елементи механізму правового регулювання.

Література:

1. Загальна теорія держави і права - М.В. Цвік - Харків: Право, 2002.
2. Теория государственного управления - Г.В. Атаманчук.
3. Теорія держави і права. Скакун О.Ф. / Харків 2001.
4. Кулак Н.В. Загальні тенденції державного регулювання інноваційного розвитку сфери підприємницької діяльності// Молодий вчений: Науковий журнал.- Вип.. № 12.1 (40) грудень, 2016 р. Херсон: Вид-во ТОВ «Видавничий дім «Гельветика» , 2016.- С.129-135.
5. «Human rights: theory and practice» Peer-reviewed materials digest (collective monograph) published following the results of the First International educational and scientific forum (Poland, January 23-28, 2017) – London: IASHE, 2017. – 184 p. // Kulak N. Natural rights: methods of protection – pp. 12-15.

УДК 340

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ МОНАРХІЇ ЯК ФОРМИ ПРАВЛІННЯ

Студент І.Ф. Гненюк гр. БП-2-16

Наук. керівник асист. кафедри А.П. Головащук

Київський національний університет технологій та дизайну

Монархія як форма правління існує вже багато століть, і багато країн, що мають монархів, не мають наміру змінювати форму правління, цінуючи свої традиції. Так, провідні країни Європи не відмовилися від неї.

У розвинених країнах монархія перетворилася на символ спадковості історичних традицій, втілення ідеї національної державної єдності, неперервності її існування. Найбільш характерна ця особливість для таких країн, як Великобританія, Швеція, Данія, Японія, або через збереження в